

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: . - [1968]

Citation: Worm, Jacob: ". - [1968]", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 208. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677732625568/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

par aut sufficiens, Exercitu nimirum ob id genus flagitia,
 diris quasi devotâ. Hinc fit, ut multarum Litaniarum et
 402 Supplicationum publicarum promulgationes juxta Lite-
 ram (non Spiritum) severius inunctæ DEO minimè place-
 ant, quippe qui cultu delectatur mundo, et immaculato:
 405 Jacob: I. v: 27. non tamen è Templo in Lupanar se sub-
 ducere Principe dignum censetur. Exemplum gravissimi
 in Principem adulterum supplicii exstat Num. XXV. v: 8.
 408 14.

Thesis XX.

Pergimus denique ad Idola Jeroboami in Bethel collocata,
 411 hoc est Ecclesiastica, quæ Ecclesiam DEI valdè infestant.
 Sunt autem hæc Idola: Pontifices et Rabbini Judæorum,
 quorum quam plurimi sunt tepidi; nonnulli avari et *δωροπράγνι*
 414 non DEO ministrantes, Ministrisque Regiis non secus ac
 Parasiti et Falpones dolosi, qui caudam vulpinam ad cujus-
 vis non modo sensum sed etiam vultum et nutum vibrare
 417 norunt. Duplicia autem heic ostendimus Idola, Vocationis, et
 Administrationis. Papæ, Pontifices Israelis, sepositâ Eccle-
 siarum cura et custodiâ, quæ potissima ipsorum officii pars
 420 est, in novam nobilitatis formam ac metamorphosin mu-
 tati, alienis, ut Cornix Æsopi, gloriantur plumis, Magistra-
 tus Titulam sibi falsò arrogantes contra monitum
 423 CHRISTI Luc: XXII. v: 25. 26. quasi non idem esset
 Jure Divino Præsbyter et Episcopus. Unde quæso Diver-
 sitas Graduum [existit] Ordine Ecclesiastico? Audi Hiero-
 426 nimum in Cap: I ad Tit: Antequam, inquit, Diaboli in-
 stinctu, dissidia, in Religione, fierent, communi Præsby-
 terorum consilio Ecclesiæ gubernabantur; postquam verò
 429 unusquisque eos, quos baptizaverat, suos spectabat esse,
 non CHRISTI; in toto orbe decretum est, ut unus ex
 432 Præsbyteris electus superponeretur cæteris, ad quem
 omnis Ecclesiæ cura pertinebat, ut Schismatum semina

skændsler så at sige er hengiven til forbandelser. Heraf kommer det, at bekendtgørelser om mange offentlige litanier og bønner, der strengt er pålagt efter bogstaven (ikke efter ånden!) på ingen måde behager Gud, da han jo glæder sig over en ren og uplettet tjeneste, Jakobs Brev 1, vers 27. Det anses dog ikke for fyrsten værdigt at liste sig bort fra kirken til bordellet. Et eksempel på alvorlig straf mod en usædelig fyrste er 4. Mosebog XXV, vers 8. 14.

Thesis XX.

Vi fortsætter endelig til Jeroboams afgudsbilleder, anbragt i Bethel, d.v.s. de kirkelige, som meget truer Guds kirke. Men der er følgende afgudsbilleder: Bisper og jødernes rabbinere, hvoraf de fleste er lunkne, nogle havesyge og griske efter foræringer, og som ikke tjener Gud og ikke de kongelige ministre anderledes end snyltegæster og rænkefulde smigrere, som forstår at logre med rævehalen ikke blot efter enhvers tanke, men også efter mine og nik. Men her påviser vi dobbelte afgudsbilleder, kaldets og forvaltningens. Paverne, Israels biskopper, er under tilsidesættelse af omsorgen for og værnet af kirkerne, som er den betydeligste del af deres embede, blevet forandret til den nye fornemheds form og skikkelse og praler med fremmede fjer som Æsops krage, idet de i modstrid med Kristi påmindelse – Lukas XXII, vers 25. 26 – fejlagtigt tilegner sig øvrigheds titel, som om ikke præst og biskop var den samme over for Guds ret. Hvorfra – beder jeg – kommer de forskellige grader i den gejstlige stand? Hør Hieronymus i kap. 1 vedrørende emnet: Førend, siger han, der ved djævelens indgivelse kom stridigheder i religionen, styredes kirkerne af præsternes fælles råd; men efter at enhver anså dem, som han havde døbt, for at være sine egne, ikke Kristi, blev det bestemt på hele jorden, at én udvalgt blandt præsterne skulle sættes over de øvrige, til hvem enhver omsorg for kirken hørte, for at adspittelsernes sæd kunne fjernes. Altså mere ifølge tradition end i kraft af en bestemmelse af den sande Herre er biskopperne de største blandt præsterne. Såvidt Hieronymus. Hvad